

ne. 133

Capdepera i Cala Rajada

setembre 1.992

PORTALET

Cap Vermell.

Setembre 1.992.

Bolletí de l'Obra
Cultural Balear.

**Capdepera
i
Cala Rajada.**

L'hem fet:

Joan Rai.
Pep Terrassa.
Ma. Antònia Gomis.
Jaume Fuster.
Paco Galià.
Sebastià Ferrer.
Biel Torres.
Joan Espiritusanto.
Miquel Ferragut.
Llucià Sirer.
Isidor Rodríguez.
Isidre Boné.

Dipòsit legal 1197/80.

Imprimeix:

Apostol i Civilitzador .
(Petra).

Els col·laboradors d'aquesta revista,
expressen la seva opinió als seus
articles i no té perquè coincidir
amb l'editorial .

Cap Vermell.

Apartat de correus,69.

Capdepera.

HI HA MOLTES RAONS QUE EXCUSEN AQUEST PORTALET. S'INSISTEIX DESDE SECTORS MOLT DEFINITS, EN ELS CREIXENTS CONFLICTES I FRICCIONS, POTSER DEGUT A LA MANIPULACIÓ DE DOS FACTORS ESPECÍFICS: ELS NIVELLS DE DESENVOLUPAMENT AL QUE HAN ARRIBAT CERTES MESURES PRESES SENSE GAIRE MIRAMENTS I AL CREIXENT IMPACTE DE LES CONDICIONS EN GRADUAL DETERIORACIÓ. NO D'ALTRA MANERA S'HAN D'INTERPRETAR LES DECLARACIONS DELS PRINCIPALS PROTAGONISTES QUE INSISTEIXEN EN LA RE-ORGANITZACIÓ I ADOPTEN MESURES CAUTELARS CONGRUENTS AMB EL PARANOSTIC.

NINGÚ NO HA CONSEGUIT EXPLICAR LA ABSÈNCIA DE COMPROMISOS QUE, DINS UNA ESPESSA BOIRA IMPEDEIXEN DUR A TERME LES REFORMES, ABANS PRESENTADES COM A PROMESES.

AIXÍ LES COSES, LA CREDIBILITAT QUEDA DEBILITADA I ES CONVERTEIX EN UNA SÈRIOSA LIMITACIÓ ALS RECOLZAMENTS QUE POGUÉSSIN DAR REPRESENTANTS D'ALTRES ÀMBITS SOCIALS.

CONFLICTES I FRICCIONS QUE NO HAN DE FER PERDRE DE VISTA L'OBJECTIU FINAL. UNA BADADA POT, INEVITABLEMENT, CONDUIR A UNA DISMINUCIÓ DE LA CAPACITAT DE RESPOSTA, DINS I FORA DEL MARC DE REFERÈNCIA, DE LES INSTITUCIONS I AFECTAR ELS INTERLOCUTORS SOCIALS.

NO NEGAREM, OBIVIAMENT, L'EXISTÈNCIA DE COMPLICACIONS CO-LATERALS, EN SOM PLENAMENT CONSCIENTS DE LES DIFICULTATS. LA SORTIDA NO ÉS GENS FÀCIL DE TROBAR. PERÒ EN EL CONFLICTE ES PODEN DAR GRAUS D'AVENÈNCIA QUE PERMETIN UNA PRIMERA PASSA CAP A LA REALITZACIÓ DELS OBJECTIUS PROPIS SENSE INTERFERIR EN EL CONSIDERAT SECUNDARI.

EN AQUESTA, PER FORÇA BREU, EXPOSICIÓ NO PODEM TOCAR TOTS ELS PUNTS, PERÒ ENS AGRADARIA AFEGIR QUE LA NO PRESÈNCIA D'ALGUNS ACTORS AFECTA SÈRIOSAMENT LES PERSPECTIVES D'ESTABILITAT I CONTINUITAT. ELS DEMÉS IMPEDIMENTS DERIVEN D'AQUESTA NO PRESÈNCIA QUE SOLS LES PERSONES QUE TREBALLEN DESDE DINS PODEN CALIBRAR I QUE TÉ MOLT DE LLEIALTATS DIVIDIDES I INTERESES MOLT PERSONALS I NO VOLEM SENYALAR A NINGÚ.

EN POQUES PARAULES, ESTAM ENFRONT D'UN MARC PROGRESIVAMENT ESTÀTIC DE CREIXEMENT ACCELERAT, AMB TENSIONS DE TOTA MENA I GRADUAL RELAXACIÓ DE LES ESTRUCTURES SOCIALS. I NO VOLEM ESSER MÉS EXPLICITES.

ES FÀ NECESÀRIA UNA COMPRESIÓ DE LES DEPENDÈNCIES RECÍPROQUES SI ES VOL SORTIR DE L'ESTANCAMENT ACTUAL. RUPTURES AMB PERILLS INSONDABLES SI ARRIBEN A AFECTAR A CONCEPTES NUCLEARS DE LA NOSTRA CULTURA GABELLINA.

NO ENS PERTOCA A NOSALTRES EL PRENDRE DECISIONS, PERÒ HEM VOLGUT DEIXAR CLARA LA NOSTRA POSTURA.

DETALL. Hem rebut del Govern Balear dues publicacions. "El Agua y Las Baleares" (Direcció General del Medi Ambient) i "Les Espècies Protegides" d'en Josep Amengual (Conselleria d'Agricultura i Pesca), així com un directori amb dades, telèfons i adreces de totes les delegacions i serveis de les distintes Conselleries del Govern Balear. Gracies pel detall!

MÚSICA. Amb un gran concert de piano i dues flautes acabaren les V Serenates d'Estiu, que enguany es consoliden com un gran aconeixement cultural estiuenc. Un nombros públic hi assisteix i recolza les actuacions, que gaudeixen d'una gran qualitat.

Els jardins de la Torre Cega són un bon marc per a aquets concerts. Enhorabona a les Joventuts Musicals de Capdepera. Fins l'any que ve, a les VI Serenates d'Estiu!

CONVOCATÒRIES. Ens han arribat les convocatòries dels premis Ciutat de Palma 1992 de pintura, periodisme, fotografia, estímul d'activitats artístiques, beques d'investigació i els literaris en llengua catalana de relat breu, poesia i novel·la. Si voleu més informació adreçau-vos al Negociat de Cultura de l'Ajuntament de Palma. Carrer de l'Almudaina 7 A Telefon: 72-30-83.

PROGRAMA DE FESTES. La Comissió de festes de Sant Roc i Sant Bartomeu ens ha sorprès amb un acurat i atractiu programa de festes.

El cartell, a tot color, sintetitza la nostra festa amb unes imatges plenes de frescor i alegria que conviden a la

participació. El programa té format de calendari i ens informa de manera clara i concisa.

Enhorabona a la dissenyadora i a la Comissió.

HOMENATGE. Josep Ma LLompart de la Penya, ha realitzat una excel·lent tasca literària. L'O.C.B. projecta celebrar a finals d'any un merescut homenatge a aquest escriptor tant compromès amb la llengua catalana. Dit homenatge es farà sota el títol de "Un home que ha fet país. Gràcies, LLompart".

Cap Vermell recolza aquesta iniciativa de l'O.C.B.

ANIVERSARI. Els companys de la revista "Campanet" han celebrat aquest estiu el 10 aniversari. Els encoratjam a seguir molts d'anys més.

FULL INFORMATIU. El P.S.M. de Capdepera ha editat el segon full informatiu referit a la política local amb el nom d' "Estropeig"; compta amb una editorial, un article dedicat al negoci dels "manteros", un altre als camps de golf i una secció de notícies breus.

MONOGRÀFIC. A més de calor i turistes, l'estiu ens duu les festes patronals de Capdepera i Cala Rajada. A aquests esdeveniments i a tots els festers li dedicam el nostre primer monogràfic "festes d'estiu".

TEMPORADA TURÍSTICA. Com sempre , a principi d'estiu (juny) són molts els comerciants, hotelers i restauradors que es lamenten amb la clàssica cançó: "enguany serà un mal any", "no hi ha turistes", "els visitants vénen fora doblers" i altres músiques i lletres semblants.

Segons les dades generals, no pareix que sigui un any dolent, s'han batut rècords de visitants a Son Sant Joan, l'ocupació voreja el cent per cent, els VIPS no deixen de mostrar-se per l'illa, ni les Olimpíades, ni l'EXPO ens han llevat visitants. Amb una paraula, si el mes de setembre i octubre no donen la nota negativa, serà un bona temporada.

Fins a mitjan juliol no s'aconseguien ocupacions altes - més altes alas establiments de baixa categoria i menys als d'alta-, i això fent ofertes a la baixa. Els turistes no duen un duro i tothom es queixa.

La temporada, per altra banda, s'està allargant fins a ben entrada la tardor. Es de suposar que és cercant la temporada baixa i les rebaixes.

40 PUTES. A la revista mensual S' Arenal de Mallorca del mes d'agost duu un especial rock dedicat a la música rockera que avui es fa en català titulat "Diccionari Bàsic del Rock Català". Un treball molt ben fet que inclou el nostre grup "40 PUTES" del qual diu: "40 putes. Grup de rock de Cala Rajada. S'han fet famosos per la zona d'Artà. Fan un rock molt divertit i les seves actuacions solen agradar molt. Fa poc han enregistrat una maqueta amb les seves millors cançons".

CAMPANYA TOT TERRENY. La parròquia de Sant Bartomeu ha engegat la campanya 1000 x 1000 per tal de convertir l'església en una escuderia tot-terreny. Més informació a les pàgines centrals.

ENLLAÇ. El que , en un principi, era un simple moviment de terres s'ha convertit en l'estructura d'una ampla carretera, que enllaçarà l'autovia Joan Carles I i la carretera de Ca'n Patilla.

Conseqüència de tot això, és el tancament de trànsit rodat per la carretera que va del carrer de la Mar al creuer del Pi de s'Horta.

NOVA DEPURADORA. Canyamel ja disposa de depuradora, des del 29 de juliol, amb la qual cosa el nostre municipi, pràcticament depura totes les aigües residuals.

Desitjam que dugui menys mals de cap que la de Cala Rajada. La zona de l'estany recobrarà vida; ja que tindrà les aigües més netes i les calors de l'estiu no provocaran les pudors habituals.

JORNADES DE GERMANOR. Des del dia 13 al 23 d'agost s'han duit a terme les *Jornades de germanor amb el poble saharauí* coincidint amb les festes. Les principals activitats han estat:

- * Des del 13 d'agost, exposició al Saló de la residència de Cala Rajada, de les fotografies de Xavier García "Sahara, tornar a casa".

- * Dia 18 d'agost, visita d'un grup de 30 al.lots/es saharauis.

- * Campanya de recollida de material escolar.

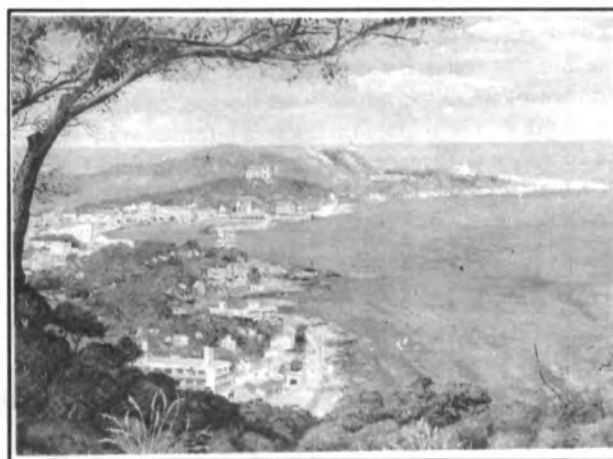
Rebeu la nostra solidaritat i el reconeixement de la feina feta per l'Associació d'Amics del Poble saharauí de les Illes Balears.

CASETA DE FIRA. Molt comentada ha estat la caseta de fira que el "Centre Cultural Andalus" ha instal·lat al carrer Castellet per les festes de Sant Roc. Que si l'Ajuntament els ha transportat el material, que si s'ha tallat la circulació a un tram de carrer on hi ha un centre mèdic, que si s'ha ocupat la via pública sense pagar el corresponent cànon, que si fa competència deslleial als bars, que no hi ha relació entre el despatxar cervesa i la cultura, que si a les tantes de la nit l'escandalera lleva la son als veïnats...

I vostés, estimats lectors i lectores, què opinen de la caseta de fira?

HOMENATGE: Amb un acurat fulletó i una exposició antològica l'Ajuntament de capdepera, en representació de tot el poble, han volgut retre homenatge a Miquel Flaquer "Coix" (1899-1992). El text del programa és de Llorenç Tous.

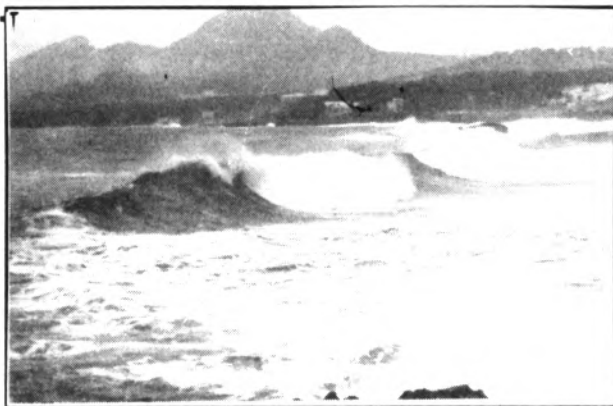

SEMINARI: "Identitat i Nació". El grup Blanquerna de mallorca, convoca el VIII seminari d'informació i estudi al Santuari de Lluc, del 24 al 27 de Setembre, amb debats, xarles i taules rodones. Les inscripcions es fan a l'OCB. Telèfon 723299. Inscripció fins 17 setembre

INAUGURACIÓ: La Tercera Edat de Cala Rajada ja compta amb un nou local, ample i confortable, per desenvolupar les seves activitats en un marc adequat. Més envant ampliam la informació. Que tots els padrins pogueu fruit d'ell amb salut !

REGADA DE PINS: Organitzat per l'SMOE, s'havia convocat per Agost als nins /es i pares de Cala Rajada i Capdepera a anar a regar els pins sembrats aquests hivern dins la campanya de la Natura. Només dos infants i un pare acudiren , i juntament amb els organitzadors regaren els pinotells, salvant a molts d'ells de morir secs. Els pins han augmentat la possibilitat de viure.. però l'escassa resposta deixa en entre dit l'amor per la natura de la nostra societat.

OPOSICIÓ: Pot esser pura coincidència però la dimissió d'En Joan Llull, com a regidor de turisme, i la presentació conjunta pel PP i UCAP de la moció de dia 3 d'agost, fa pensar que qualche cosa es mou a l'oposició de l'Ajuntament de Capdepera.

Pareix que passar tant de temps, un any i mig, a l'oposició pot haver ajudat a llimar diferències entre els dos partits de centre-dreta locals.

D'altra banda el regidor de CB, Salvador Moll, s'encarregarà de la regidoria de turisme augmentant el seu pes específic al pacte de govern municipal.

EMBARRANCAMENT: Els primers dies de setembre han estat "mogudetets", ja que un breu temporal ens recordà la fi de l'estiu i ens oferí un altre espectacle (no incluit dins el programa de festes i, a més, gratuït) poc habitual a les nostres platges, l'embarrancament d'un iot a Cala Agulla.

OBRES DE CONSERVACIÓ: La recaptació de doblers per les obres de conservació de l'església parroquial és un èxit. Fins ara hi ha en dipòsit uns deu milions de pessetes. Vet aquí algunes de les entrades

- Rifa mes de juliol:	491.000 pts.
- Tómbola de S. Bartomeu:	1.351.446 pts
- Rifa poni i bicicleta:	634.500 pts
- Col·lecta de S. Bartomeu:	71.000 pts
- Remanent 1991 :	1.321.000 pts

NOUS REFRANYS I FRASES FETES

Ovella morta berenar de llops

Circular dins una altra òrbita

Tenir manya de paraula

Després d'una esbucada s'eixeca sa casa

Qui se sent indefens rapinya

Trobar un amic allà on se cerca un pare

De lo dolent treure lo bo i lo bo disfrutar-ho

Quan surten de sa fosca van de grapes

Sebastià Nebot Esteve

PES CAP QUE CREMA.

Comencen les classes. Amb setembre acaben les vacances i comença l'escolaper a la població infantil de Capdepera i Cala Rajada. Volem tenir unes paraules amb els directores de les dues escoles públiques del nostre municipi: En Daniel Bosch de S'Auba i En Miquel Ferragut de S'Alzinar.

Cap Vermell .Daniel, Miquel com valoreu el passat curs 1991/92 ?

Miquel: El curs passat ha estat molt bo, tant pel professorat com per la col.laboració de totes les institucions i pels membres de la comunitat educativa.

Daniel: Crec que ha estat un curs altament positiu sempre, és clar , valorat des del meu punt de vista personal, hauries de consultar els altres estaments que participen en el procés educatiu com són pares i alumnes, per veure si estàn d'acord amb aquesta apreciació.

C.V. Què es fa des de les repectives escoles per adequar-vos a la Reforma del Sistema Educatiu?

Daniel : El que esteim fent és el que fan la majoria d'escoles; en primer lloc des del curs passat s'ha anat recopilant informació damunt la Reforma i alguns mestres han assistit a cursets i xarles per tenir clar com s'ha d'elaborar els documents que a partir d'ara regularan el funcionament de l'escola, com són el PEC (Projecte Educatiu de Centre) i el PCC (Projecte Curricular de Centre). Per fer el PCC s'han fet unes reunions de treball durant el mes de maig i juny i s'ha elaborat un pla de feina pels mesos de setembre i octubre. A partir del proper curs la Reforma comença a primer cicle de Primària (lo que abans era 1er i 2ón) i tot lo referent a la programació d'aquest cilce, així com a Educació Infantil ha d'estar enllestit a final d'octubre.

Miquel: Durant el curs 1991/92 i 1992/93 es desenvolupa a S'Alzinar un curs de formació del professorat amb dos objectius: preparar el projecte curricular i començar a realitzar adaptacions educatives del que ensenyam a l'escola, pels alumnes amb necessitats especials.

La part del projecte que correspon a Educació Infantil (preescolar) i primer cicle d'educació primària haurà confeccionar-se abans del trenta de setembre. A partir d'aquí es continuarà amb el que ara és el Cicle

Mitjà.

C.V. Com creis que afectarà a les vostres escoles , dita reforma, a mig i llarg termini ?

Miquel : Bàsicament suposarà un canvi en la manera d'ensenyar els continguts, els quals implicaran una adaptació més adient a les necessitats socials actuals. Això implica una millor dotació: material, econòmica i humana. Els mestres ens haurem de tenir una formació permanent en coherència a les necessitats educatives.

En teoria, l'escola hauria d'oferir una ensenyança més individualitzada que permetés un desenvolupament personal de l'alumnat.

Daniel: La Reforma crec que serà positiva, ja que teòricament sempre ha d'esser millor, ja que el que es pretén a tota reforma és millorar el que hi havia abans, ara bé, crec que tardarà a funcionar plenament a totes les escoles, ja que suposarà grans despeses econòmiques. Coses a citar ràpidament i de transcendència per l'educació són el decret de plantilla, el ratio d'alumnes per classe...

Contestant a la teva pregunta et puc dir que a mig plaç la Reforma ens afectarà prou , ja que tindrem un poc més de feina per adaptar-nos a tots aquests canvis; i a llarg plaç estic convençut que ha d'esser força positiva.

Daniel Bosch, director del C.P. S'Auba.

C.V. Quines novetats hi ha pel proper curs ?

Daniel : Com ja t'he dit abans la primera novetat serà la implantació del primer cicle de Primària; i si tot va bé des del punt de vista educatiu hi podria haver també dues novetats: la creació d'una aula d'informàtica i la seva posta en funcionament , i l'altra podria ésser (tot depenent dels mestres que tingue el ministeri) la introducció de l'assignatura d'anglès a qualche curs del segon cicle de Primària.

Miquel: Continuarem a l'integració dels

alumnes amb necessitats educatives especials, per fer una escola més solidària a les problemàtiques individuals. Per altra banda s'iniciarà l'ensenyament en català a preescolar i primer. També es posarà en funcionament l'aula d'informàtica a tots els nivells.

Degut a un desmesurat increment de la matrícula de preescolar de cinc anys, s'ha habilitat de forma provisional una segona aula per aquests nins (a Ca'n Rata).

C.V. Quins problemes més greus trobau, ara per ara, dins el món de l'ensenyança ?

Miquel: Hi ha una sèrie de problemes greus, com la manca de recursos econòmics i materials, completar la plantilla de professors que pertany aquest centre (professor de música, un segon professor d'anglès i un altre professor d'educació física) i un administratiu per realitzar les tasques burocràtiques.

A l'escola és necessari tancar el recinte escolar, augmentant la seguretat de l'alumnat. També és imprescindible la construcció d'un centre d'educació infantil .

Daniel: Uns dels problemes més greus (des del meu punt de vista personal), ara per ara, dins el món de l'ensenyança és la falta d'interès molt gran que hi ha per part d'algun sector de pares amb respecte a l'educació dels seus fills. Per aquest sector de pares les escoles s'han convertit en guarderies i no en centres educatius. Un altra problema que afecta als mestres és que el Ministeri va introduint reformes però després hi ha una mancança d'instruments que facilitin el reciclatge dels mestres.

C.V. Com són les relacions de les vostres escoles amb altres institucions (Ajuntament, APA, Ministeri...)?

Daniel: Les relacions amb les altres institucions que estan en contacte amb l'escola a vegades són bones i unes altres no ho són tant. Amb l'Associació de Pares la relació, aquest curs passat, han estat molt bones i sempre positives, cercant el millor per l'escola. Amb el MEC sempre tenim el mateix problema que està molt lluny i no podem pressionar lo suficient, i per això tenim problemes en quant a la plantilla de mestres (professor de gimnàstica, substitucions del professorat, etc...) i a vegades ens sentim un poc oblidats. Amb l'Ajuntament, aquest curs passat, les relacions no han estat lo bones que haurien d'esser, ja que ens hem sentit un poc marginats, com si fossim de segona categoria.

Miquel: En general són bones, malgrat la freda relació amb el MEC. Aquesta col.laboració es realitza mitjançant reunions periòdiques amb els distints organismes per tal de solucionar els problemes que puguin sorgir.

Fruit de la col.laboració entre distintes entitats (APA i Associació "Es Faralló") s'ha pogut montar

l'aula d'informàtica.

L'Ajuntament aporta, a més de l'SMOE, un monitor de Educació Física (en Xisco) suplint la deficiència del Ministeri . Pel mateix motiu l'APA ens dota provisionalment d'una monitora de Musica.

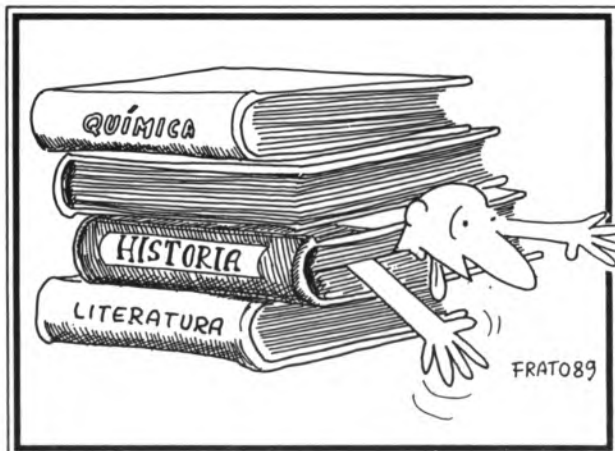
Miquel Ferragut , director de S'Alzinar

C.V. Voleu afegir qualche cosa.

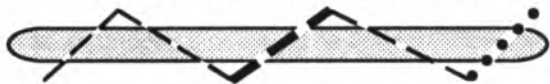
Miquel: Demanam la col.laboració i participació de tota la comunitat escolar , i en especial dels pares dels alumnes.

Daniel: Si, voldria demanar la col.laboració i l'ajuda a totes les institucions del nostre municipi perquè entre tots puguem millorar la qualitat de l'ensenyament i així elevar el nivell cultural del nostre poble.

I no més ens queda donar-vos, a tots dos, les gràcies.

AVISOS, NOCES i COMUNICATS.

RESPOSTA A LA MOCIO PRESENTADA PEL PP I UCAP SOBRE EL PARKING DE CALA AGULLA

Tots els regidors d'aquesta corporació esteim d'acord en eliminar el trànsit dins la pineda de Cala Agulla.

Per una economia de serveis turístics, com és la nostra, és fonamental la preservació i disfruit de recursos naturals, ambientals, paisatgístics i culturals.

L'acondicionament d'un espai privat per aparcament de cotxes és necessari per preservar una zona declarada Àrea Natural d'Espècial Interés (Llei 1/1991 de 30 de gener). Concentrant els cotxes a la zona de l'aparcament milloram l'entorn, ja que desapareixen els renous, pols, erosió del sòl, fums dels cotxes i altres inconvenients que efecten negativament a la zona protegida.

Està clar que acondicionar un aparcament és crear un servei complementari per a tots aquells que van en cotxe a gaudir de la mar i platja de Cala Agulla; en aquest sentit, l'Associació de Veïns d'es Faralló, com entitat ciutadana que explota alguns dels serveis turístics de la platja, tenia qualsevol cosa que dir i aportar.

Ara bé, no cal lligar l'explotació de la platja amb la protecció de l'Àrea Natural de Cala Agulla-Cala Mesquida perquè són qüestions ben distintes. Tots sabem que es Trenc-Salobrar de Campos és, també una Àrea Natural d'Espècial Interés. A la platja d'es Trenc hi ha uns bars-restaurant que ofereixen els seus serveis. Idò bé, els regidors del P.P. que governen l'Ajuntament de Campos, recolçats per una majoria absoluta, tenen clar que no cal confondre la creació de serveis turístics damunt la platja (que d'això s'en cuiden altres membres del P.P. encapçalats pel senyor Piris) i l'acondicionament d'una zona d'aparcament per preservar una Àrea Natural on aparcar costa 600 pesetes.

Per tant, lligar aparcaments amb l'Associació de veïns es Faralló és una qüestió circumstancial i provisional. Aquest Ajuntament té el propòsit, amb futures actuacions, de deslligar les dues qüestions perquè efectivament, no té res a veure una cosa amb l'altra.

El fet de permetre, com demana l'oposició en la seva moció, l'entrada de vehicles dins la pineda, encara que sigui durant un temps prudencial i suficient per a la càrrega i descàrrega d'utensilis, és una contradicció respecte al que diuen d'eliminar el trànsit dins la pineda.

Però és que, a més a més de contradictori, el que demanen és confús. Com vigilaríem els vehicles que entren dins la pineda? com volen que es fixi el temps, "prudencial i suficient", que necessiten per carregar i descarregar els utensilis? com volen donar protecció a una Àrea Natural que simbolitza tot un cúmul de valors naturals, ambientals i paisatgístics?

Però és que la seva moció, a més de contradictòria i confusa, és ineficaç i discriminatoria. Fa uns anys la majoria socialista de l'Ajuntament de Palma va decidir restringir el nombre

de vehicles que circulaven i aparcaven dins el casc antic de la ciutat; tots sabem que això s'ha aconseguit mitjançant el sistema de pagar per aparcar, és l'ORA. Llavors el grup del PP criticà amb duresa aquest sistema perquè implicava la creació d'un impost local més; però tots sabem, també, que el P.P. ara que està en el govern, segueix emprant el mateix sistema. I és que per controlar l'aparcament de vehicles les mesures menys discriminatories i més eficaços és considerar-ho un servei que han de pagar els que l'utilitzen. Creim que els ciutadans que deixen el vehicle a la zona de s'Entrador i després fan una caminada fins a la platja es podrien sentir discriminats respecte als qui van amb cotxe fins damunt la platja ja que indirectament, segons la vostra proposta, també pagarien aparcament. No és discriminatori distingir entre residents i no residents? A Ciutat, Es Trenc (Campos) i Manacor, tres llocs on governa el PP, i on es paga per aparcar els vehicles a determinades zones de la ciutat o de la vorera de mar, no es fa la distinció entre residents i no residents.

Segons la moció presentada per l'oposició, resulta que tots els ciutadans de Capdepera, encara que no vagin mai a Cala Agulla, també hauran de pagar perquè els diners de l'Ajuntament són els diners de tots els gabellins. Quicú pot argumentar que l'aparcament és un servei com qualsevol altre; però no és així. L'Ajuntament pot crear serveis per fomentar l'esport, la cultura, perquè són qüestions d'interés general, però no pot crear aparcaments per fomentar la utilització del vehicle per anar a la platja, per facilitar la concentració humana i per degradar una zona declarada Àrea Natural.

El mateix senyor Gabriel Cañellas és partidari de que "tot" aquell que utilitza el medi natural ha d'aportar els medis econòmics suficients per conservar-lo.

"Quien utiliza el medio natural debe aportar los medios económicos suficientes para reponer su equilibrio interior"

"En Baleares nos hemos propuesto 'mantener el liderazgo en infraestructura turística y que su eficacia sea modélica'"

"Los beneficios socio-económicos que se derivan de combinar desarrollo turístico y medio ambiente son palpables en el ámbito laboral, cultural, infraestructuras públicas y mejora de la calidad de vida"

(*) Frases textuales del discurs del president a la Universitat Complutense d'Almeria aparegudes al diari Última Hora el dimecres, 5 d'Agost de 1992

Per tot el que acab d'exposar consider que la finalitat de la moció presentada per l'oposició és, com quasi totes les mocions presentades fins ara, únicament electoralista. Som ben conscient que quan a un grup important de ciutadans se li posen traves, per primera vegada, per realitzar unes activitats a una zona tan estimada com es Cala Agulla s'han de sentir molestos i enutjats. Però el que no poden fer els polítics és instrumentalitzar demagògicament aquests sentiments en benefici propi; és immoral i indecent.

Com és possible que a meitat de temporada turística es demani per retirar un servei que costa a l'Ajuntament tres milions i mig?. Com es pot presentar una moció demanant que es tirin al fons tres milions i mig de pesetes per descapitalitzar, encara més, a l'Ajuntament? On és la responsabilitat de l'oposició?

Deman, en nom del PSM, que tots, regidors i ciutadans, facem un esforç per racionalitzar aquest problema i cercar una solució, encara que provisional, que estalviï despeses i molesties perquè esteim conveçuts que una majoria de la població no aprovaria el que vostès demanen en aquesta moció.

Capdepera, 8 d'Agost de 1992.

Bartomeu Garau Esteva

(*) On li suposaven innocència, ara hem de pensar amb mala fe.

I més sobre Cala Agulla....

Els qui vàrem iniciar la recollida de firmes per demanant la gratuïtat del pàrking de Cala Agulla, volem aclarir un parell de coses. Ens ha sorprès certs rumors i volem deixar ben clar que;

1er. La recollida de firmes va sortir de forma espontània, darrera no hi havia, ni hi ha, el recolçament de cap partit polític ni grup social. Va ésser una iniciativa pròpia dels signants. Prova d'aquestes paraules és que, les quasi 600 firmes recollides són de persones a títol individual i no hi ha cap de col·lectiu o entitat.

Que partits polítics determinats assumiren en part o completament els continguts després, per convicció o oportunisme, es cosa seva.

2on. Damunt les intencions del comunicat...està ben clar al text del mateix !

a) No volem pagar al pàrking de Cala Agulla (i manco, al preu proposat en un principi 400 ptes, tal i com està imprès als tickets).

b) Defensem, i al text és explícit, la determinació de l'equip de govern de voler privar el pas al bosc, per protegir-lo. Qui vulgui veure altres intencions, veu els propis fantasmes o, senzillament, no sap llegir.

Els que demanàvem firmes.

P.P. i el bolletí d'informació municipal.

Resumim aquest comunicat del PP de Capdepera, al qual volem reconèixer l'ús del mallorquí en els seus comunicats, referit al gabinet de Premsa de l'Ajuntament.

“ La Junta local del PP de Capdepera desitja expressar la seva més ferma i enèrgica repulsa al Bolletí d'informació municipal, dedicat de forma especial als Pressuposts, pels següents motius:

Consideram que el dret a la informació i a una major transparència municipal és un dret irrenunciable de tots els nostres conveïns, i en conseqüència ens mostrem partidaris de la instauració de canals d'informació plurals, però sobre

tot objectius i verços.

Consideram que la política informativa de l'actual Equip de Govern s'allunya considerablement dels objectius abans assenyalats...

per les següents raons:

1..... en el Bolletí especial dedicat als pressupostos, s'atempta directament al principi d'imparcialitat i objectivitat que hauria de presidir les editorials d'una publicació sufragada pels tots i cada un dels nostres veïns. “ Això queda claríssimament demostrat quan s'aprofita d'aquest espai de la publicació - l'Editorial - per qualificar d'incults, “ democràticament ” parlant, als representants de l'oposició, i quan s'utilitza aquest mateix espai per prendre part per unes opcions, denigrant i ridiculitzant amb adjectius pejoratius a les restants.

Queda doncs de manifest...la parcialitat i el subjectivisme inherent a una publicació municipal el responsable de la qual cobra un sou procedent de les arques municipals.

2. Però les crítiques a aquest “ presumpte ” Bolletí d'Informació...van més enllà. ...consideram que, si bé, l'article o la nota redactada pel Sr. Batle en el mateix té la seva justificació a causa de l'expressió de la seva opinió davant un determinat tema,.....el que ja no és de rebut és la falta de veracitat a les seves opinions, o millor dit, les seves veritats a mitges.

De tot això se'n despren qu, ni intentant-ho amb desmesurat afany, serà possible publicar en el futur un Bolletí tant subjectiu, decepcionant, parcial, i el que es pitjor, distorsionador de la opinió pública.....

Per tot això, el Grup Popular sol·licita :

1ra ¿ Es considera el Regidor delegat d'informació i, subsidiàriament, el Batle satisfet amb la línia seguida fins el moment pel Gabinet de Premsa, i de manera molt especial, per aquests Bolletins d'informació?

2na ¿ Es mostren tots i cada un dels membres d'aquest equip de govern solidaris amb la línia informativa marcada per aquests Bolletins ?

3ra Sol·licitam del Ple l'adopció d'un acord pel que es mostri la més enèrgica repulsa per les desqualificacions que aquest Bolletí afecta dels regidors de l'oposició. (se'ls acusa de “ incultura democràtica ”). Al mateix temps, exigim la rectificació pública de les mateixes.

4ta Iniciar les actuacions pertinents destinades al següent objectiu i encaminar de nou l'aspecte de la informació municipal cap a terrenys molt més objectius i imparcials, pel que s'hauria de procedir a l'immediata substitució del responsable actual d'aquests bolletins provada la seva incapacitat per dur endavant aquests objectius. No hi ha cap dubte, a més, de que això redundaria en benefici de les ja maltractades arques municipals.

Signat, Joan Llull i Joan Flaquer .

Recordam que la moció conjunta PP i UCAP, per canviar la política informativa de l'Ajuntament va ésser rebutjada al Ple extraordinari de dia 3 d'agost

Enmig de les festes de Sant Bartomeu d'enguany hi ha hagut uns actes ben emotius que ens han servit per acomiadar en Joan Servera Terrassa com a rector de la parròquia de Capdepera.

En Joan és un home actiu i decidit; amb una rica experiència al front d'agrupacions parroquials i col·lectius que realitzen treballs de caire socio-cultural; un home que té molt clar el que cal fer i, sobretot, com fer-ho. Una mostra del seu tarannà el teniu en el decidit impuls que ha donat a les obres de conservació de l'església parroquial.

—Com resumiries aquests dos anys d'estada a Capdepera?

—A Capdepera m'he sentit a gust i acollit; potser que, per aquest motiu, m'ha estat fàcil establir relacions i connectar amb unes realitats de poble.

Sempre que he fet una cridada he trobat una resposta satisfactòria. He seguit les tasques dels meus antecessors intentant que tothom tengués un lloc i que cap grup dominàs damunt els altres. Si l'Església és una comunitat de comunitats, és entre tots els grups que han de dur endavant la parròquia.

—Un d'aquests grups és el de joves. Com veus les relacions dels joves amb la parròquia?

—El món de la joventut sempre m'ha preocupat. S'ha format el grup Curolla que compta amb uns vint-i-cinc joves. Tota societat que sigui capaç d'aglutinar joves tindrà sàvia, podrà fer front als signes dels temps i renovar-se.

Els joves del grup Curolla estan en un procés en què es plantegen per què són cristians o per què o volen a ser; es a dir, cerquen per on volen caminar i el seu propi compromís.

—Un altre grup important és el d'acció social?

—Hi ha moltes de coses que ens han de preocupar; hem de ser sensibles al nostre entorn. Una Església que es quedàs just amb les quatre oracions seria molt pobre. El grup d'acció social vol detectar aquestes bosses de pobresa que viuen enmig del benestar general i donar-li una solució.

Ho formen gent voluntària que sap que tot el que fa ho dona generós i, això, dona molta d'independència a l'hora d'actuar. Recentment s'ha format un grupet per actuar sobre els efectes de la drogodependència; amb aquell full que repartírem per tot el poble amb el missatge de "Volem un poble saludable per a tots" volíem donar un primer toc de la tasca a desenvolupar.

També hi ha una comissió que dona passes cap a aconseguir un a residència per a la tercera edat. Totes les residències estan saturades. El municipi hauria de tenir una atenció cap a aquest col·lectiu; l'ajuda a domicili, en alguns casos, no és suficient i per aquesta gent és necessari una residència.

—Com estan les obres de conservació de l'església?

—Quan vaig venir ja estava previst fer una reforma del presbiteri i de la capella de la Pietat. Però ens adonàrem que abans de fer aquestes reformes n'hi havia de més urgents: llevar humitats, obrir les finestres marcades, la sagristia, els clivells.

Abans les esglésies estaven sempre obertes i ara estan quasi sempre tancades i necessiten ventilació i més claror. Per realitzar aquest primer

projecte necessitàvem uns vint-i-cinc milions de pessetes. Les perforacions que feren per conèixer la composició del subsòl donaren que els fonaments de l'edifici estan assentats damunt una fonda capa d'argila.

L'arquitecte diocesà creu que s'ha de fer un micropilotatge, es a dir, injectar ciment a la base. L'arquitecte municipal i aparellador, en canvi, creuen que la situació no es tan greu; i que de moment cal fer un seguiment dels crivells per saber si són una conseqüència de l'estructura de la base o si són fruit de les condicions ambientals.

Mentrestant hem posat en marxa la campanya de "mil per mil". Ens agradaria saber, en el moment de començar les obres, amb quines ajudes podem comptar i tenir la seguretat de què podrem realitzar les obres previstes. Ja són molts els sobres rebuts; ens agradaria donar, a finals del mes d'agost, una informació de com va la campanya.

—Com s'explica aquesta cridada tan ample a un poble on conviuen diverses religions?

—Avui l'església està oberta a bastants d'actes culturals i socials. El fet de donar el condol, per exemple, és, actualment, un fet social i cultural més que religiós. Crec que si l'església compleix una funció cultural és normal que la societat es vulgui banyar i ajudar quan es reclama la seva col·laboració. Sense que ho demanàs el C.C.Banda de Música i la coral S'Alzinar han volgut fer una actuació per donar suport a les obres.

—No creus que l'Església juga, sovint, amb una doble moral? Per una banda reclama solidaritat, comprensió i ajuda en els moments de realitzar unes despeses; per altre part, procura treure profit dels seus bens acudint a les avantatges del mercat capitalista. Dit amb una expressió més crua; ¿no creus que l'Església considera seu el que té en propietat i que els deutes són de tots?

—L'Església de Capdepera té un patrimoni en bens com: custòdies, calzes, casulles, etc, que ha recollit durant aquests cent cinquanta anys que té d'història. Cal preguntar-se si davant unes obres tant importants convendria treure a la venda una part d'aquest patrimoni. Ara bé, una decissió com aquesta és complicada. La custòdia grossa és un regal de la família March; si trèiem a la venda aquesta custòdia no estaríem jugant amb els sentiments i la voluntat d'aquesta família?. Com ho veuria la família March? I si veníem un calze o un Mercant, com ho veuria la gent?. Davant aquests

interrogants seria interessant que hi hagués un consell econòmic on el poble, juntament amb el seu rector, decidissin el que s'hauria de fer. El poble sempre queda i el que canvia és el rector; per tant, el consell sempre seria un factor d'estabilitat i continuïtat i, en tot moment, el poble sempre sabria el que té i per on camina.

—Com es plantejes l'acomiadament?

—Desitjaria que l'acollida que heu tengut amb jo la tenguieu amb n'Andreu; que les persones que voluntàriament i desinteressadament treballen dins les distintes activitats que duim endavant continuïn fent-ho per bé del poble.

El meu acomiadament no és més que un canvi de feina ja que som i tenc ca meva en aquest racó de l'illa.

Com cada estiu en Joan seguirà estiuant uns dies a Cala Rajada. Tampoc hi ha cap dubte que la tasca de vicari episcopal de la segona zona l'allunyarà dels nombrosos companys que ha deixat entre nosaltres.

ESPORTS.

Salutacions, assidus i fets lectors de Cap Vermell, en aquests dies en que la calor ofega, el cos es troba peresós i escriure aquesta pàgina s'em fa difícil.

A pesar de l'estiu, l'activitat esportiva del nostre municipi segueix en ebullició i són molts els aconteixements que nodreixen els esdeveniments diaris.

Baldomero Gutierrez va tenir l'honor de representar a Capdepera portant la torxa olímpica per les carreteres de Mallorca. Cap Vermell hi va esser present i donam fe que fou un moment vertaderament emocionant quan el nostre veí rebé el foc olímpic. Tal vegada molts no s'han aturat a pensar amb el significat que té el portar la torxa, encara que només fossin uns 500 metres. Crec que el significat sentimental, moral i històric se dignifiquen fins el més alt grau. Nosaltres, com a espectadors del pas del temps volem dar la més sincera enhorabona a Baldomero que, segur, en la seva vida oblidarà tan grats moments.

Un nou relleu en el nostre C. D. Escolar. L'era del Sr. Maties Sanchez ha dit adéu i ara comença el

temps de Ramón Sanchez, tot i la coincidència de llinatges res tenen a veure l'un amb l'altra.

En la nova directiva del Sr. Sanchez es poden veure persones ja conegudes pels indrets d'es Figueras. Sabem, de bones fonts, que la nova directiva està treballant dur per tornar col·locar al C.D. Escolar a on es mereix i li correspon i que a pesar de les adversitats que han trobat al començament, els projectes comencen a agafar forma real.

Des de aquesta pàgina esportiva agrair, en nom de tots aquells que practiquen el futbol, a aquests homes, el temps que dediquen en bé de l'esport i que sàpiguem que a pesar de la duresa del camí que han emprés, sempre valorarem i agraiem el seu treball i dedicació altruista i desinteressada.

També és hora de despedides, a pesar de no haver dit encara res als responsables d'aquesta Revista, aquesta és la darrera crònica esportiva que firma Biel Torres. Distints són els motius que m'obliguen a deixar aquest "hobby", el més clar és que m'he embarcat en un nou projecte esportiu i supos que no és ètic, encara que ja ho vaig fer una vegada, escriure sobre activitats que un mateix fa. Crec que escriure i dirigir un club no és compatible. Tan sols agrair la paciència que heu tingut, vosaltres lectors, amb aquest aprenent de bolígrafo. Als que m'han criticat, per alguna de les meves cròniques, tan sols demanar-lis disculpes i apuntar que només els meus comentaris han volgut dar una imatge real del esport a Capdepera.

A partir d'hara, si la redacció m'ho permet, entregaré un resum mensual de les activitats de l'agrupació esportiva-cultural Cap de Llevant.

Per acabar aquesta pàgina i el meu pas per aquesta secció dir:

Visca Capdepera ! i Visquen els seus esportistes !

Fins sempre,

Biel Torres

El Temps... el nostre temps

per Joan Espiritusanto

Entrat ja el mes de setembre, ens pertoca fer un resum del que ha passat als dos darrers mesos d'estiu, juliol i agost.

Quatre dies de pluges en tot el juliol va esser el que tinguérem, ho especifiquem breument: dia 4 inapreciable, dia 6 fortes pluges, anormals per aquesta època del any, 37 l/m² i el dia 10 una brusqueta que arribà als 0.5 l/m². El total mensual és prou fàcil de calcular, 37.5 l/m². Tenim anotada una tempesta el dia 5, a la nit, i després un fibló que patirem molt poc temps, el dia 6, dilluns, devers les 12.10 hores, ocasionant alguns desperfectes a antenes, sense cap altra dany.

Les temperatures màximes varen oscilar, al llarg dels primers quinze dies entre els 30° i els 26°, mínima de les màximes, el dia 8. A partir del dia 17 s'estabilitzaren al voltant dels 35°.

Les mínimes alreudor dels 20°, per a la segona quincena situar-se als 22° i acabar, en la darrera setmana de juliol als 23°.

Pel que fa a l'agost hem de dir que ha estat un mes amb una sequera quasi total i absoluta si no fos estat pel litre d'aigua recullit el darrer dia del mes, i pels tres dies, 14, 15 i 29, de inapreciables precipitacions. La pluge caiguda, a la zona on es fan les medicions, a penes banyà el sol.

Les pluges que rebíem per les festes de sant Bartomeu no han aparegut aquest any. Se'n han anat a altres indrets, o bé de l'illa, o a altres racons d'Europa.

Les temperatures màximes de la primera quincena es mantingueren al voltant dels 35°,

devallant un o dos graus a la segona quincena, un parell de graus menys el dia 29 degut a que fou un dia tapat.

Les mínimes augmentaren poc a poc els primers deu dies, dels 23° als 26°, per devallar i tornar-se a situar entre els 22° i 23°, per acabar, el darrer dia d'agost, amb 19°.

Esperem que al setembre poguem començar a omplir les nostres cisternes que estan ben buides, deixant un parell de pluges fortes per rentar les teulades.

Llocs de venda.

*Podeu adquirir Cap Vermell als següents
establiments col.laboradors :*

A Capdepera:

** Els dos estanc:*

Ca'n Serra a Vila Roja,

Ca Na Maria Tasana a Vila Nova.

** Llibreria 'l'Orient'.*

A Cala Rajada:

** Llibreria Cala Rajada.*

(carrer Elionor Servera).

** Casa del Mar.*

** Llibreria Cala Agulla.*

*Cap Vermell és una publicació mensual,
d'informació local, publicada a Capdepera i Cala Rajada.
Subscriviu-vos !*

Cap Vermell proposa... ... i l'Ajuntament disposa.

Una de les assignatures pendents dels ajuntaments democràtics gabellins anteriors, i al actual duu camí de ser-ho, és l'adequació, manteniment i equipament dels parcs públics i zones verdes, especialment els infantils. A Capdepera, Cala Rajada i Canyamel amb l'excusa de que hi ha molt de bosc ... hi ha pocs parcs.

Deixarem de banda la tradicional reivindicació de que la Plaça del l'Orient sigui la "zona verda per excel·lència", de Capdepera per esbarjo de tots dels gabellins. Tampoc hi mirarem prim amb la Plaça dels Pins, ja està feta.

Idò bé, tots sabem que hia uns petits parcs infantils a Capdepera i Cala Rajada en un estat penós de manteniment. De cada dia están més i més deteriorats. Els jocs són inadequats, están desfassats, romputs i/o són perillosos pels seus usuaris, els menuts. hi ha brutor, els cans usen l'arena com a lloc comú...i hi ha prou rovell.

Des del Cap Vermell proposam a l'Ajuntament:

1.- L'urgentíssima reparació, retirada i substitució dels jocs romputs, per altres més adequats. El parc de S'Auba vell, el de Na Ferradura (passeig Colom) i de S'Alzinar, están en un estat escandalós de conservació.

Aquí no hi ha excuses econòmiques que justifiquin l'abandó que vé de llarg.

2.- Una inversió en instal·lacions, per millorar els espais públics existents i crear-ne de nous amb major superfície. A Capdepera hi ha un de projectat. I a Cala Rajada....Què?

3.- Creació d'una normativa d'ús i fer-la complir.

4.- Procurar un manteniment periòdic (mantenir vol dir cuidar el seu funcionament i no esperar que s'espenyen del tot, els jocs, i retirar-los.) i una neteja diària.

No es tracta ara de fer referència a la mala imatge que donem als visitants, però més d'un germànic visitant deu pensar que s'ha equivocat de destí i es troben al tercer o quart món, quan miram tan poc pels nostres nins.

Per acabar recordar que els partits del govern municipal (IU, PSOE i PSM - del grup CB no tenim referències-) als seus programes electorals, d'això ja fa un any, prometen:

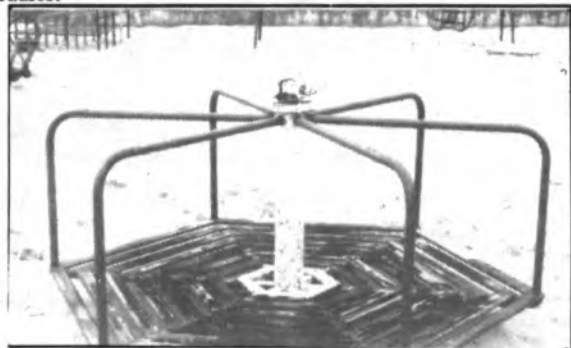
*"crear parcs i zones verdes a Vila Roja, Vila Nova i millorar el pobre estat en que es troben els parcs infantils de Capdepera i Cala Rajada" Esquerra Unida(IU).

*"Construcció de plaques parcs i jardins en tot el terme municipal" P.S.O.E.

* "Construcció de plaques públiques i espais verds" P.S.M.

Esquerra Unida anava més lluny i proposava: "...els aparells ha de ser de plàstic, goma, fusta, etc...i n'hi d'haver també per a nins menors de 4 anys i minusvàlids".

Els ciutadans esperam que les promeses no queden en paraules.

Un modern i didàctic joc infantil al millor parc que tenim.

AGENDA DE LA VILA

Mes de juliol.

Nats:

Dia 1, Ester López Malagon de Antònia i Juan.

Dia 4, José Luis Parra Felipe de Teresa i José.

Dia 6, Lluís Fuster Rojas 'Perandreu' de Antònia i Pep.

Dia 15, Clara Vicens Sancho de Angela i Juan.

Dia 15, Abiu Cruz Nicolau de Maria i Oswaldo.

Dia 29, Shaharazed Rabai Ladaria de Antònia i Aman.

Finats:

Dia 1, Dieter Keuning. (13-2-1937).

Dia 19, Anna Bloch. (19-8-1899).

Dia 20, Francisca Melis Melis, 'Mangola'. (23-12-1907).

Dia 21, Rogelia Morey Melis 'Rogelia'. (19-8-1903).

Dia 29, Ernst-Heinrich Schuff. (24-10-1935).

Dia 30, Justo Macarro Jiménez (27-2-1922).

Noces:

Dia 9, José Hermosa Llera amb Ma. del Mar Martínez Espartero.

Dia 10, Manuel García Villalta amb Agueda Heras Martínez.

Dia 14, Juan Cruz Andújar amb Manuela Moyà Carrión.

Mes d'agost.

Nats:

Dia 2, Cristina Pérez Pérez d'Antònia i Manuel.

Dia 6, Alberto Carrió Mesquida de Maria i Vicente.

Dia 8, Francisco Javier Cantallops Bauzá, de Maria i Francisco Javier.

Dia 20, Miguel Lasgaa Amores de Carmen i Aissa.

Dia 23, Meria Dolores Avellaneda Ruiz, de Rosa Maria i Francisco Javier.

Finats:

Dia 1, Joan Moyà Lluís 'Vadó' (29-9-1903).

Dia 1, Meinrad Wieland Dürr (23-1-1934).

Dia 10, Robert Edmont Schori (13-1-1923)

Noces:

Dia 20, Juan Carlos de la Torre Chacon i Maria Garau Guerrero.

Dia 21, Antonio Torrenova Sánchez i Maria M. Garvi Carrasco.

Dia 21, Hipólito González Melchor i Anke Joseil.

Dia 27, Sven Bendiyen i Ulrike Mahrzahn.

INAUGURACIÓ DEL LOCAL DE LA TERCERA EDAT.

El dia 1 d'agost va esser inaugurat el nou local de la Associació Sol Neixent de Cala Rajada. Aquesta nova "llar dels padrins" és una millora important per aquest actiu sector de la població cala rrajadera .

El local és atractiu, amb molta llum, espais amples i una estructura moderna i funcional.

Entre d' altres serveis disposa d'una gran sala d'estar, bar, biblioteca, sala TV, terrassa, banys i té la possibilitat d'oferir, més envant, servei de cuina i/o menjador social.

La seva situació és un poc llunyana del casc urbà, però, en canvi, està envoltada de pins, i

ofereix un marc ideal per fer passejades i gaudir de tranquil·litat.

Ara depèn, únicament, de la Junta i de tots els socis de Sol Neixent el bon funcionament i l'organització d'activitats suggerents i atractives que omplin l'espai..

A la inauguració hi assistiren representants de les autoritats autonòmiques i locals, la Junta de l'Associació i un nombrós grup de persones majors. Tots gaudiren d'un refresc.

Redacció Cap Vermell

Nou local dels padrins a Cala Rajada.

RADIOGRAFIA DE CALA RAJADA "LLAR DELS PADRINS"

Associació de Persones Majors "Sol Naixent"

A la fi, quan ja s'ha complert el 9é aniversari (aquest estiu, pens que en en el mes de juliol, ¿no?) de la constitució oficial de "Sol Naixent" - una dècada ja des de la preparació de dita associació - va a inaugurar-se, oficialment, durant el mes d'agost el nou local social, un bon casal, pel disrut i desenvolupament de les propies activitats de tota casta, tan necessaries, avui en dia, en un col·lectiu tant important com aquest, mal anomenat, per alguns, Tercer Edat, i serà dins terrenys d' "Es Vinyet" situats a una zona verda, boscosa que millorara notablement.

A la fi, aquest volgut local propi, construït "ex profeso", "ad hoc", és ja una realitat que està a la vista de tothom. Un edifici airós, de línees modernistes i equipat amb tot el material necessari i imprescindible en aquest tipus de centres, locals o llars.

Pens que la majoria dels membres de la Associació ho esperaven, sospirant tants d'anys en tenir-ne un, i fins i tot, envejant la gent major de tots aquests pobles veïns que fa temps que compten amb el seu propi local social.

Felicitem-nos tots, idò! per aquesta gran millora .

Sigui aquest nou i modern casal benvingut, ben rebut i acceptat. Malgrat les seves deficiències i insuficiències. Temps hi haurà per completar-lo i millorar-lo.

Per ara ens toca a tots expressar el nostre més efusiu agraïment a totes les persones i organismes que han intervingut i han fet possible aquesta realitat: directius, batles, consistoris, Conselleria, Govern Balear,...

Els nostres vells, padrins, gent major es mereixen això, aquest nou local social i molt més.

Joan Pujades

CURSOS PER A ADULTS CAPDEPERA 1992/93

OBERT EL TERMINI DE MATRICULA

HORARI: DE 8 A 14 HORES.

**LLOC: OFICINA DE L'AREA SOCIO-CULTURAL. AJUNTAMENT
DE CAPDEPERA.**

**TERMINI D'INSCRIPCIO: DE DIA 1 A DIA 31 D'OCTUBRE
DE 1992.**

QUE POTS TRIAR?:

FORMACIO BASICA

Alfabetització
Preparatòria
Graduat
Accés Universitat

OCUPACIONALS

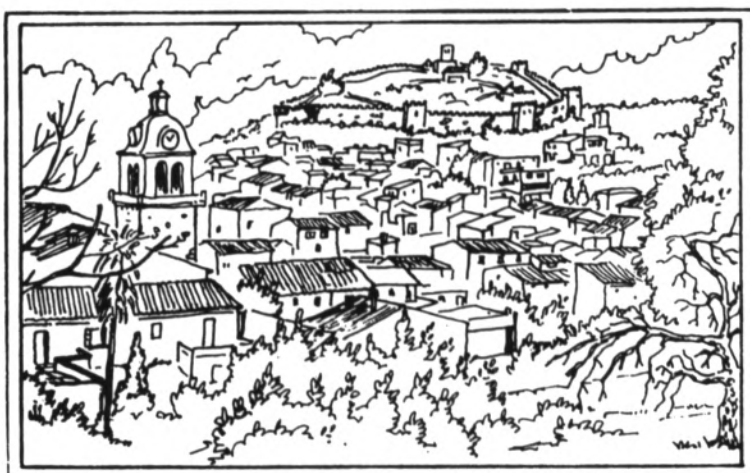
Alemanys
Anglès
Comptabilitat
Mecanografia
Català
Informàtica

TALLERS

Brodat Mallorquí.
Punt de Creveta.
Manteniment físic
Ceràmica
Ball de Sala
Taller de cuina
Ioga
Tall i confecció

AMPLIACIO CULTURAL

Oci i temps lliure
Història de Mallorca
Educació pel consum

... I TOTS ELS QUE ENS VULGUEU SUGGERIR

ANIMAT A PARTICIPAR-HI. T'ESPERAM

MINISTERI
D'EDUCACIÓ I CIÈNCIA
PROGRAMES EDUCATIS

Ajuntament de Capdepera
(Balears)

UN

PER AQUESTA FOTO.

L'espai urbà s'omple de mobiliari amb la finalitat de facilitar distintes funcions i conductes als ciutadans i, a la vegada, millorar l'organització de les ciutats.

Jardineres, tanques, seients, papereres, estatuës, cabines telefòniques, contenidors, bústies, pals, etc. són alguns dels mobles que ocupen els carrers, aceres i plaçes de tots els pobles. De vegades en tanta mala fortuna que obstaculitzen i dificulten la circulació de peatons i vehicles.

Dos exemples de mala colocació són els que mostren a les fotografies. Impedeixen el pas dels vianants obligant-los, fins i tot, a baixar de l'acera.

La Companyia Telefònica Nacional d'Espanya té la mala costum de col·locar les cabines sense considerar l'estorb que de vegades representen per la correcta circulació vial.

Per què ?

* Per què no hi posen a la porta del Castell una màquina expendidora de condoms ?

* Per què tants de discs de prohibició de velocitat de 40 km/h. ?

* Per què n'hi ha que tenen bul·la i mai les posen multes ?

* Per què en lloc d'un himne a Capdepera no han fet un respos ?

La llengua,
feina
de tots

CAMINS I PAISATGES.

(Itineraris culturals per l'illa de Mallorca).

Fer la presentació d'un llibre fet per un amic i company d'excursions durant molts d'anys no és gaire fàcil. Sovint es pot caure amb l'elogi autocomplacent.

El llibre "CAMINS I PAISATGES (Itineraris culturals per l'illa de Mallorca)" de R i J.J de Olañeta, editors, presentat en forma de fascicles setmanals, és una vertadera obra d'art. I, a més, és útil.

En Gaspar Valero i Martí, ha trespàs incansablement la muntanya mallorquina. Gairebé es podria dir que per ell no té secrets, ja que, a més de recórrer camins i caminols, en Gaspar va més enllà i entrecava la història, gran i petita, de cada font, pedra, possessió o resta etnològica que troba al seu pas. Aquest esperit inquiet i incisiu d'en Gaspar fa que *Camins i Paisatges* fugi de la simple descripció d'itineraris i s'enfonsi en didàctiques explicacions de caire històric i cultural.

Pero és que en Gaspar té la capacitat de despertar admiració per coses senzilles que, per ventura hem vist mil vegades i mai ens hem fixat, i a la vegada sap enlluernar-se amb la natura que tant estima.

Els qui hem gaudit de la seva companyia, cercant un pas de muntanya, una caseta, una font o fent la comprovació d'un topònim, estam contents de que en Gaspar s'hagi decidit a plasmar la seva experiència i coneixements dins una obra tant ben presentada. Poques persones poden conjugar ésser un excursionista actiu, un investigador inquiet i un amant de la literatura, la toponímia i la geografia insular.

Però l'obra *Camins i Paisatges*, recull de vint-i-un itineraris en quaranta-dos fascicles d'aparició setmanal, no és un fruit únic i espontani. Tampoc és una obra d'encàrrec. En Gaspar fa temps que, des de la revista "El Mirall", ens oferia propostes d'excursions per tota l'illa i juntament amb altres companys del GEM (Grup Excursionista de Mallorca) i les Aules de Català de la O.C.B. organitzava excursions culturals. Tampoc li manquen treballs d'investigació de gran interès etnològic com: "Nevaters i cases de neu", "Sitges i Carboners"...

Algunes opinions tretes del capítol de presentació:

"Els Camins i Paisatges que em plau presentar, a més de fornir-vos dades exactes us inviten subtilment a aqueixa via cap a la contemplació..." J.M. Llompart.

"... com diu una antiga sentència que no se pot estimar allò que no se coneix. Gaspar Valero, amb aquesta obra seva Camins i Paisatges aconseguirà apropar-nos a un

millor coneixement de certs aspectes de Mallorca, i, com a conseqüència, a una major estimació i respecte envers ella" Jesús García Pastor.

"De bell nou l'excursionisme està d'enhorabona" Joan Miralles.

"Aquesta obra exposa un seguit d'itineraris escollits amb el millor estil" Benigne Palos i Vadell.

"Mallorca ha estat afortunada. No tant sols va conèixer el seu Arxiduc, sinó els seus successors que, com en Gaspar Valero, obren el llibre de la seva natura, amb tendresa i el misteri del que llegeix a les roques el Mot Oblidat d'un Déu" Carles Garrido.

L'obra *Camins i Paisatges* és d'una gran qualitat. Amb una bona tipografia, paper molt bo, acurada selecció de fotografies, làmines de l'Arxiduc, dibuixos originals d'en Biel Bonnin i Viçens Sastre i un text clar i entretingut.

L'autor i Gaspar Valero a l'Ofre (Sóller)

L'estructura de cada una de les 21 excursions és la següent: mapa, itinerari, horari detallat, tall topogràfic, nivell de dificultat (Classificat des d'una bota, si és molt fàcil, fins a cinc botes, si és molt difícil), orientacions de camí, centres d'interès cultural i bibliografia.

Cada fascicle es ven al preu de 495 ptes i formaran tres volums de catorze fascicles cadascun.

Camins i Paisatges, d'en Gaspar Valero i Martí és una obra fonamental i imprescindible, tant per als amants de l'excursionisme com per als que tenen interès per la natura i cultura de Mallorca.

Paco Galian.

el planeta verd.

La Serra de Tramuntana Parc Natural.

El Grup d'Ornitologia Balear i Defensa de la Natura (G.O.B.), juntament amb l'Associació per a la defensa de la Naturalessa (ADENA / WWF-Espanya), han ensatit una campanya per demanar la protecció de la Serra de Tramuntana mallorquina. Es tracta de donar-li un major grau de protecció del que actualment la llei d'Espais Naturals li dona. Concretament es demana la creació d'un PARC NATURAL que abarqui tot el seu territori.

Al full editat a tal fi, s'exposen prou motius.

Sota el títol de "La Serra de Tramuntana, un monument de 800 quilòmetres quadrats" s'inclouen els factors geogràfics i geològics d'aquest boc d'illa. "Els valors naturals de la Serra". on recorda l'existència de cinc comunitats vegetals úniques en el món, a més de vint-i-cinc subespècies de plantes endèmiques a la Serra; també es fa referència als animals que hi són presents com la baldritja, el voltor negre, el falcó pelegrí, el ferreret, l'àguila peixetera, el buscari de coa llarga o els invertebrats cavernícoles.

Inclou un capítol, "Un patrimoni cultural i arquitectònic formidable", referit a la tasca de l'home per treure profit i modificar la Serra. Però no tot és bellesa i harmonia, al capítol "Edificacions i obres públiques, principal amenaça per al futur de la Serra", fa un repàs als perills urbanístics, forestals (Tales massives, pistes...) i l'excursionisme massiu i poc respectuós.

En conclusió, el Parc de la Serra de Tramuntana ha d'ésser "el principal estímul per al desenvolupament socio-econòmic dels habitants de la Serra". Aquest parcha d'ésser obert i ha de cobrir tota l'extensió de la Serra. L'Objectiu fonamental del parc Natural ha d'ésser protegir els valors naturals i culturals. Això implica, sobretot, evitar noves urbanitzacions i parcel·lacions, així com aquelles obres públiques que causin un impacte ambiental desmesurat.

"Explicada correctament, la idea del Parc Natural de la serra de Tramuntana hauria de ser ben rebuda per tothom, amb l'única excepció dels promotors immobiliaris i enginyers de la vella escola. Tota la resta (propietaris, pagesos, caçadors, autoritats locals, veïns, etc...) haurien de fer front comú amb els ecologistes en la reivindicació del Parc, sense escoltar la demagògia fàcil que segurament algú farà en contra (dient coses tan absurdes com que se prohibirà caçar, que no estarà permès ni canviar ni una teula, etc)".

LA SERRA DE TRAMUNTANA, PARC NATURAL.

La Serra de Tramuntana ofereix un espectacle poc freqüent: muntanyes de prop de mil metres d'altaria desfilant-se directament sobre la mar. [CP]

*Valors naturals i culturals, amenaces i futur
d'un espai destinat a ésser símbol de
coexistència harmònica entre l'Home i la Natura.*

IMATGES DEL NOSTRE PATRIMONI

PONT D'ES BALADRE.

Actualment, davant la necessitat de netejar els llits dels torrents i de prevenir inundacions, la Direcció General d'Obres Hidràuliques ens està canviant els vells pontets del Torrent de Canyamel per uns ponts de formigó.

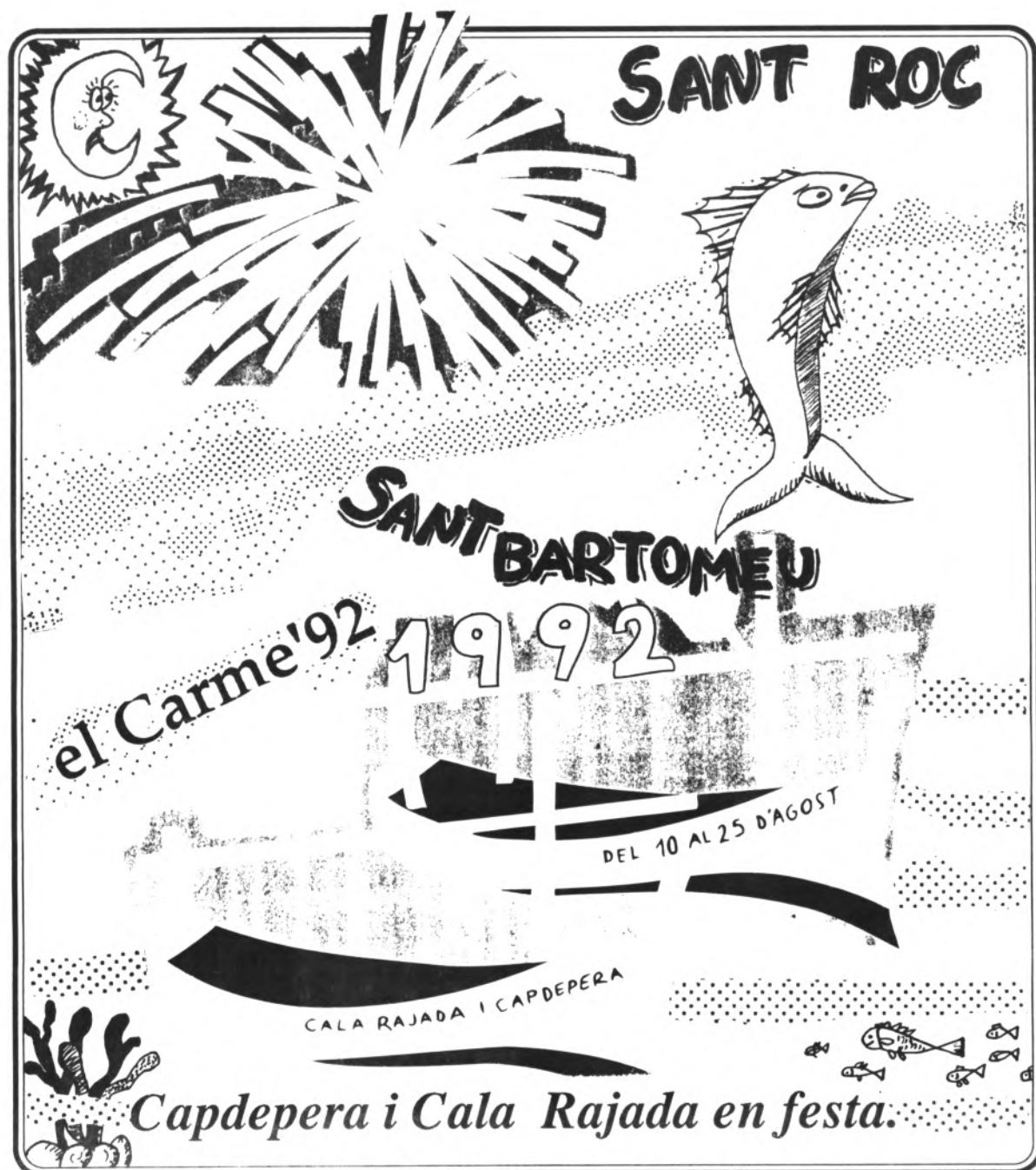
Aquestes obres representen unes millores però no hi ha dubte que alguns indrets, com Es Baladre, perdran el seu encant. L'Administració encara no es planteja la necessitat d'integrar les construccions dins el paisatge i la convenència de conservar aquelles obres de caire més popular i representatives.

Lamentam aquesta manca de sensibilitat i la pèrdua d'un dels millors paisatges del nostre municipi.

1er suplement de Cap Vermell

Setembre 1992

FESTES D'ESTIU.

Amb aquest primer suplement de Cap Vermell volem obrir una porta informativa per tractar, ampliament, temes i aspectes de la nostra societat que trobem interessants.

I el primervol mostrar una de les facetes més joioses i relaxades que tenim: les nostres festes patronals.

L'estiu és, a més de feina-feina i mals de caps, també època de platja, trampó a la fresca, turistes torrant-se al sol, passejades en barca, becadeta o "culebrón" després de dinar, gelat a la terrassa de qualsevol bar, llargues converses que arreglen l'Ajuntament, el país o el món amb una senzillesa pasmant... i com no les festes patronals d'estiu.

L'estiu és ple d'activitats festives que, al nostre municipi, comencen al juliol amb la Festa del Carme, i segueixen amb Sant Roc i Sant Bartomeu omplint l'agost.

Les Festes del Carme segueixen, en general, la mateixa línia llançada quan comencaren allà en 198 . La seva, ja veterana, comissió segueix organitzant més que dignament els events musicals, culturals i esportius.

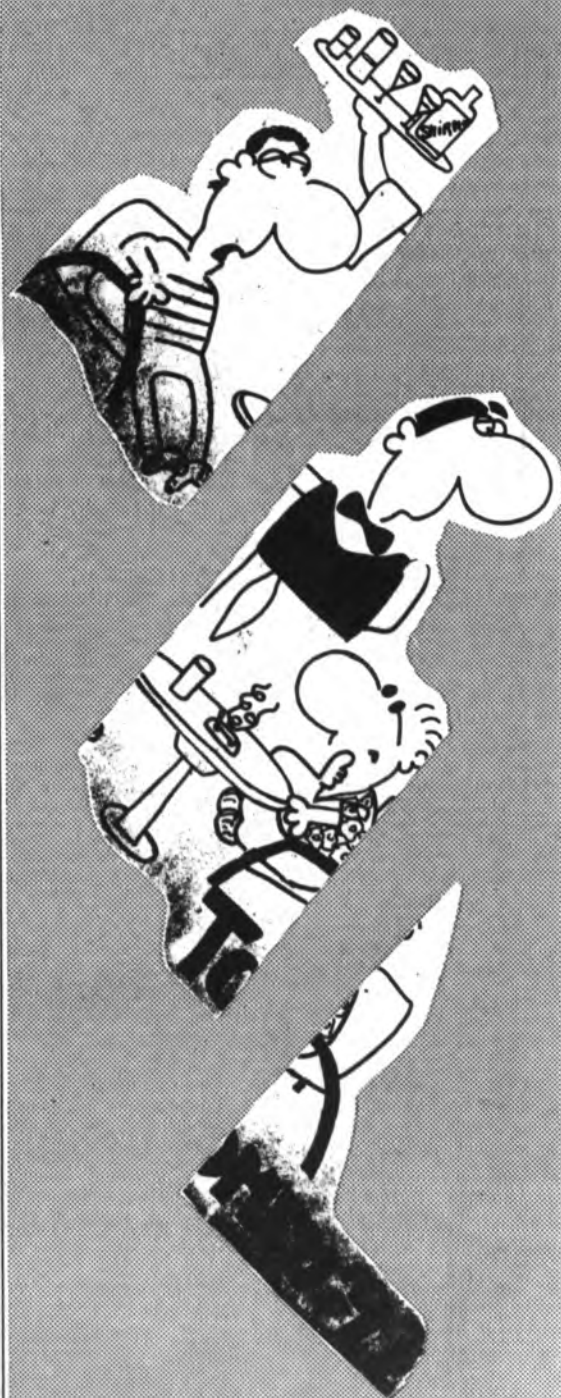
Sant Roc i Sant Bartomeu, després d'una petita transició, han canviat la seva filosofia. També han estat organitzades per una comissió i han fugit de l'espectacle car i enlluernador (a cop de talonari) que abans els caracteritzava, les propostes són més participatives i més nostres.

Com a qualsevol proposta col·lectiva de llarga durada, entre unes i altres són 27 dies festius, hi ha clars i obscurs. Jornades més completes i altres més fluixes, activitats més encertades i altres manco. Però, han estat unes bones festes.

Creim que poc a poc ens llevam la "creu" d'esser un poble poc fester, i la participació comença a esser notable.

Des d'aquí volem agrair i encoratjar a tothom que ha col·laborat amb una o altra comissió de festes, als que han ajudat molt o poc, per que els demés poguessim tenir unes hores d'esbarjo, xauxa i il·lusió. I no volem deixar als que han participat activament, o de simples espectadors, ja que sense ells tampoc hi ha festa.

Redacció de Cap Vermell.

EL CARME '92.

Escriu aquest comentari sobre EL CARME '92 en plena batalla de les festes de Sant Roc i Bartomeu. És a dir, escriu sobre unes festes des d'unes altres festes. I és que l'estiu gabel·lí i calarrajader dona per això i molt més.

No sé si com a membre de la comissió d'el Carme tenc una visió suficientment objectiva d'uns actes sobre els que tenc una part de responsabilitat. En qualsevol cas, d'El Carme crec que puc dir, sense massa por d'equivocar-me, que s'han constituït en l'eix d'unes jornades amb un caràcter molt marcat i que aquestes festes han anat assolint al llarg dels anys una personalitat pròpia.

Si dic que, un any més, la missa i la processó marítima foren el més important, tampoc descobriria res nou. La capacitat de convocatòria d'aquestes actes ultrapassa la pròpia organització i la por que tenim, moltes vegades, és de no estar a l'altura de les expectatives plantejades.

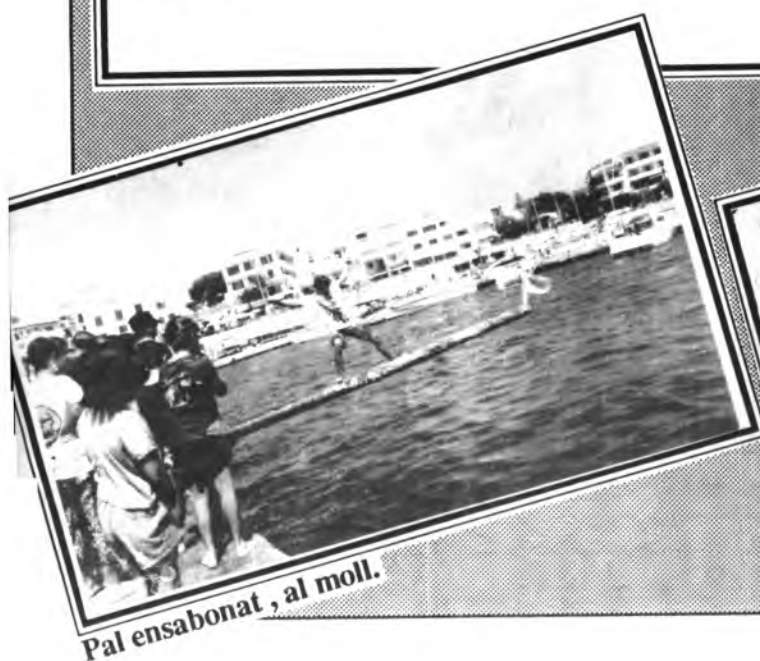
El demés, tots els altres actes, per bé que resultin, ja és més anecdòtic. I consti que enguany hi hagué coses que anaren prou bé. La Vª Mitja Marathón, constituïda en Campionat de Balears de Gran Fons, representà un èxit tant de participació com d'organització. Les crítiques més fortes que hem rebut han estat referides als focs artificials. Molta gent els trobà magres, i nosaltres també. Pens que en el futur, i sobretot pensant que els focs són la culminació de la processó marítima, s'hauria de fer un esforç per millorar-los, per bé que amb el pressupost que manejam no es poden fer moltes més coses de les que feim.

Parlant de doblers, les festes d'El Carme li hauran costat a l'Ajuntament, és a dir a tots nosaltres, al voltant del milió de pessetes. Això significa haver gastat dues-centes mil pessetes menys que l'any passat. Ens digueren que havíem de fer un esforç per no gastar més que en anys precedents i la nostra resposta ha estat gastar menys. Si diguéssim el que cobren els artistes mallorquins una mica famosos, entendríeu que amb un milió de pessetes no pots ni fer cantar un cego. I ja no en parlem d'aquests artistes de la Península, que surten per la televisió. És a dir, que amb un milió de pessetes, més les aportacions de distints establiments comercials, associacions i particulars, fins arribar a un milió i quatre-centes mil pessetes, no es poden dur ni figures ni figurons.

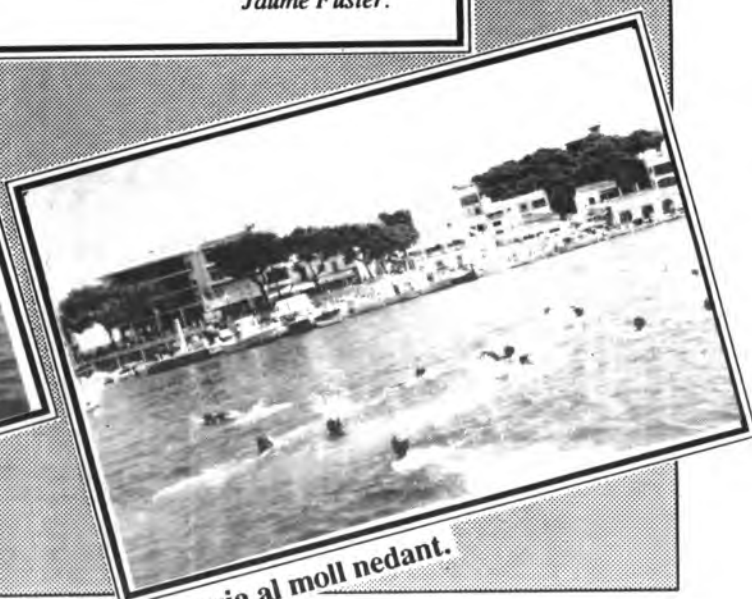
De totes maneres, estam contents de veure que el propi Ajuntament, a través de la comissió organitzadora de les festes de Sant Roc i Sant Bartomeu, d'alguna manera s'ha acostat als nostres propis plantejaments: actes gratuïts, pressuposts limitats i obertura a la participació de tothom que vulgui en l'organització dels actes.

I ja m'he referit a Sant Roc i Sant Bartomeu, vull acabar dient que a mi, com a tothom segurament, hi ha coses que m'agraden més que les altres, però mai en podria fer una crítica frontal perquè tots hem tengut l'oportunitat de posar-hi les mans i de dir-hi la nostra. A mesura que anem assumint la responsabilitat, tots, de l'organització de les festes del nostre poble, les anirem fent més al gust de la majoria. Pens que, de cara al 93, ens hauríem d'asseure uns i altres responsables per tal de plantejar un cicle festiu per a tot l'estiu, des d'El Carme fins a Sant Bartomeu, amb un pressupost global i una comissió organitzadora suficientment ampla i representativa com per dur endavant aquest repte.

Jaume Fuster.

Pal ensabonat, al moll.

Travessia al moll nedant.

suplement festes

El que és i no és festa.

Si pregonar unes festes és dir unes coses guapes en alt to literari o poètic, jo no en sé i per tant no puc, ni vull fer el pregó. Si en canvi pregonar unes festes és cridar a la festa, convidar a la festa, si que puc i vull fer el pregó. Perquè m'agrada fer festa, el que crec que un dels elements claus de la persona és la festa i la capacitat per a celebrar-la.

Quan dic això voldria explicar un poc més que suposa el fer festa, i que no.

...fer festa no és esser una titella en mans d'altres. ¡ Quàntes vegades, en una societat consumista com la nostra, s'ens ofereix consum de festa !. I la festa, amics, no és compra, si no que es crea. Es pot comprar un cotxo, un banyador, uns polvos de rentar, pot esser també que es pugui comprar unes paraules, una companyia, un partit, inclús a una persona; però lo que no es pot comprar amb coses materials és el poder estar bé, disfrutar de la vida, el saber trobar satisfacció en la vida i la capacitat de fer festa.

No és tampoc el fer festa arribar en aquell punt d'inconsciència en que res importa, ni les coses, ni els altres, ni un mateix. ¡ Quàntes tragèdies he compartit des de que no estic a Cala Rajada! ¡ Quants d'inferns personals i familiars! La festa no és inconsciència sino plenitud conscient i vital. De que serveix creure per un moment que estic bé gràcies a que des de defora m'he ficat dins el meu cos qualsevol tipus de droga ?.....

La festa no és passar-mo bé jo i passar dels altres.

La festa no és tampoc viure en un món il·lusori de fantasies, no és fer un parèntesi que no tenguí cap relació amb el abans i el després.

Fer festa, en canvi, és esser protagonista de la pròpia vida, de les pròpies decisions. Som jo que faig festa, que disfrut. No som l'espectador, l'observador que jutgi, condeni o salvi, que accepti o rebutgi el que els altres en volen donar, sino que som tot jo que decidesc anar allà on som, fer el que faig...

I així la festa és sempre una conquesta, no una compra. Una conquesta per esser el qui som, per esser natural, per no aparentar. Una conquesta per què hi hagi un real equilibri dins mi a on la serietat i la joia, la responsabilitat i la naturalitat no es destrueixin, sino que es complementin.

A la festa es perd el rol, ja sigui familiar, social o professional. Un és qui és, amb el nom propi i això ens iguala a tots.

La festa és important fer-la amb altres, per què un cor obert a la festa és un cor obert als altres, és un cor solidari. I mentres disfruta d'aquesta forma s'alegra de compartir el benestar amb altres i això mateix multiplica la pròpia alegria.

A la festa hi te lloc la fantasia, no per crear mons irreals, melancòlics i, per tnat, trists i entristidors, sino com empena a la creativitat.

A la festa tot importa i res importa. Importa lo autèntic, lo profund, lo natural. Res importa quan es tracta de apaiència o falsetat. No importa esser el primer, el guanyador, el més important,, el qui més te, el més famós.... Importa l'intensitat amb que es viu, l'amplia capacitat de satisfacció.

Fa la festa el que vol i el qui pot. El qui vol per què decideix fer-ne. El qui pot per què sols l'home lliure i natural pot fer festa...

**Tret del pregó del Carme 1992.
d'En Tomeu Català.**

Sant Roc.

Dia 9 d'agost començaren les festes de Sant Roc , a Cala Rajada, amb un variat i extens programa d'actes. Hi ha hagut prou canvis respecte a altres anys, i és que fer les festes en comissió, gratuïtes i més participatives, li donen una altra dimensió.

Les novetats han estat, en general, molt ben rebudes. Els tallers infantils a la plaça dels Pins, el concurs de paelles o l'exhibició de prototipus mariners, han gaudit d'una bona participació i d'una notable assistència de públic.

El festival rock a Cala Agulla, que ha aixecat certa polèmica per fer-se a l'Àrea Natural Protegida, fou un èxit ja que tant els espectadors (de totes les edats) com els "rockers" mostràren al més remugadors que saben crear un bon ambient.

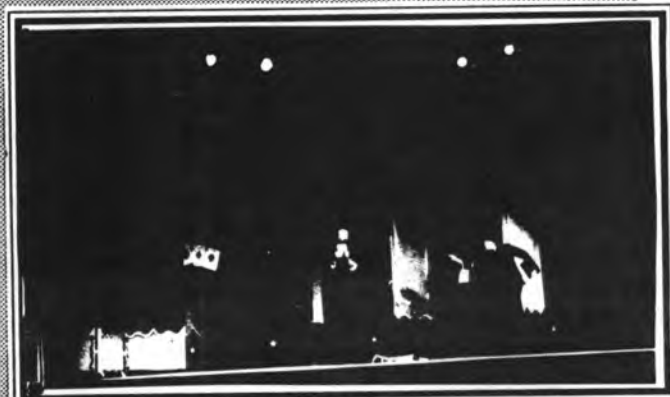
El teatre fou irregular. A mb tres actuacions de diversa qualitat: "La bossa i la vida" de Gugu-Dada agradà als infants però no massa; "històries de fira" de la Iguana va decepcionar a molts, la representació fou feixuga; "Variacions" d'Estudi Zero deixà un bon gust de boca als assistents malgrat el retràs en el començament.

La mostra andalusa, la gala de varietats, la demostració de dansa i judo i la vetlada folklòrica satisferen al seu asiduu públic. La nit de jazz al moll agradà , i molt , als afeccionats.

Com és habitual, amb un castell de focs d'artifici donaren fi a les festes de Sant Roc, deixant les portes obertes a Sant Bartomeu.

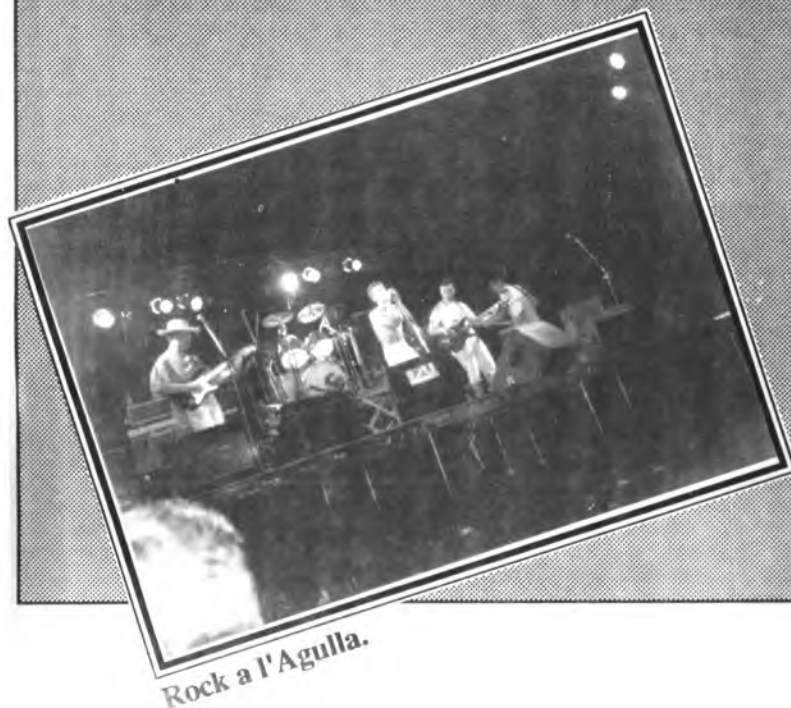
Activitats infantils.

Nit de teatre amb l'Iguana.

Representació de ballet a la plaça dels Pins.

Rock a l'Agulla.

La festa també és cultura....exposicions.

Simultàniament als programes festius s'han duit a terme exposicions de fotografia, pintura i artesanía a distints llocs. Dins les festes del Carme pogueren admirar les maquetes de barca de J. Quiles, a la casa del Mar.

A Cala Rajada, la fotografia ha estat protagonista amb l'exposició de la tercera Marató fotogràfica (amb uns trenta participants) i l'obra "Sahara , tornar a casa" del fotògraf professional Xavier García, amenitzat amb un vídeo i una bona documentació en català , castellà i alemany. El seu cèntric emplaçament, la Residència de Temps Lluire, facilità una bona aflluència de públic.

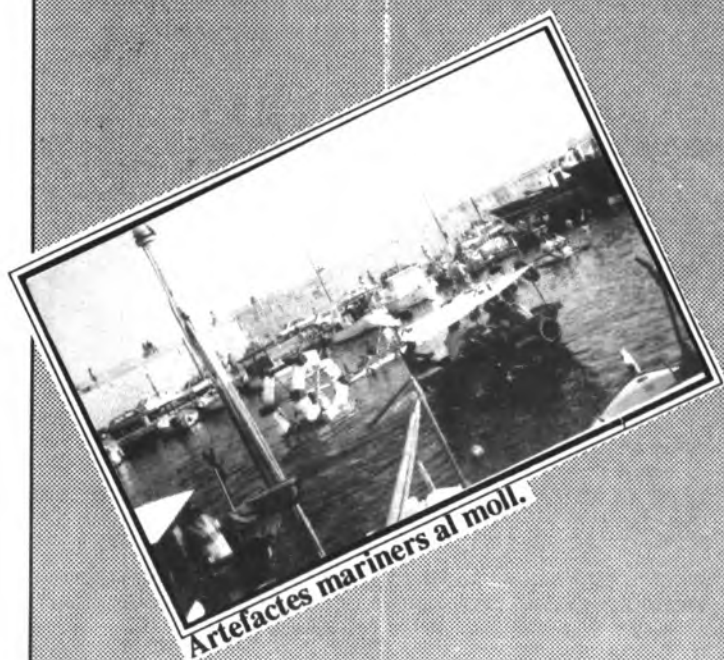
Al pati de l'escola S'Auba hi havia una exposició de bonsais organitzat pel "l'Associació Bonsai del Llevant ". Mentrestant a la casa del Governador, al castell, s'instal·là una mostra d'artesanía local

Ja , per les festes de Sant Bartomeu, s'exposà l'obra de Na Bàrbara Sierer i Juan Loshuertos amb representatives obres (olis i aquarel·les) d'aquests dos artistes locals a la Sala municipal d'Exposicions.

Per completar aquest aspecte a la Sala de Plens de l'Ajuntament s'hi ret homenatge a Miquel Flaquer Flaquer "Coix" amb una exposició antològica: un recull de pintures amb temes localistes d'aquest polifacètic gabellí.

Inauguració de l'exposició fotogràfica.

Concurs de paelles al moll.

Sant Bartomeu.

El 16 d'agost, com cada any, sant Bartomeu agafa el relleu festiu de Sant Roc i el passeja fins el cap de mes. Enguany el programa va esser llarg, amb actes que comencen a esser tradicionals.

Algunes propoestes són repeticions de les festes precedents com la mostra folklòrica and alusa i l'exhibició de dansa.

No pot faltar la anual trobada de "sa gavella" i el ball de bot de l'agrupació "Castell de Capdepera" omplint una nit de caràcter mallorquí, com la del teatre d'En Xesc Forteza i la revetlla estel·lar amb el grup local "Tumbet de Solfa", l'Orquestrina d'Algaida, Tomeu Penya i Talaïots.

Si el ball d'aferrat tingué èxit, no va ésser manco el de la GINKAMA: el dia 21 va mobilitzar mig poble, cotxes i motorets anaven a "tota" fins el dematí.

Però es que per Sant Bartomeu, hi ha coses que no poden faltar, com les carreres de cavalls (enguany ha superat totes les previsions d'assistència de públic) i la "Tómbola" parroquial, els concerts de la Coral S'Alzinar o de la CC. Banda de Música (que enguany estrenà "l'himne a Capdepera") o els focs d'artifici (i foc real a la muntanyeta del castell, ràpidament sofocats), ja són habituals com la llet freda a qualsevol bar abans d'anar-se'n a jeure.

L'aspecte esportiu estava representat per dues curses de bicicletes, el torneig de futbol i el de futbito, malgrat aquest dos derrers no eren inclosos dins el programa.

El dia 26 i 27, allargant el cicle festiu, a la Torre de Canyamel actuà el cor de Juventuts musicals i a la Plaça des Sitjar l'Orquestra Simfònica "Ciutat de Palma".

Visita de nins saharauis.

Ball de bot dels més petits.

Tumbet de solfa a la plaça del Sitjar.

No va agradar....

* Alguns canvis d'horari, l'existència de varis programes amb contradiccions puntuals embullaren a més d'una persona.

* Que al concurs de paelles, malgrat la impecable organització, no hi hagués un jurat més "professional" i que els resultats no es donassin la mateixa tarda. El proper any no estaria malament fer un jurat amb tres o quatre cuiners i... no donar premis.

* La situació de la caseta del Centre Cultural Andalus, tallant un important carrer per montar un bar i fer la seva festa per separat. No sabem qui ha estat el "cervellet" que ha permès la instal·lació: per una banda lleven de la Plaça dels Pins les atraccions de fira per què fan renou i per altra permeten que la música de la "caseta" impedisqui escoltar el teatre o les altres actuacions a la Plaça.

* La suspensió de la carrera de velomars a l'Agulla per manca d'organitzador.

* Que a l'escenari de la Plaça dels Pins no hi hagués cap decorat, per senzill que fos, indicant que erem a unes festes. A la plaça del Sitjar quedà ben polit com cada any.

* Que el partit de dones Capdepera-Artà no estava anunciat. Malgrat això...Quin èxit de públic!

* La repetició de les mostres folklòriques andaluses. Per què tant d'empeny en "andalusar" les festes? Tambè hi ha altres comunitats... Per què no fan les coses ben fetes i organitzen un festival folklòric amb altres representacions?

* Els focs d'artifici del Carme, varen esser ben magres.